

N:o 18.

Af herr **Troedsson**, angående skrifvelse till Konungen med begäran om förslag till lagförändring i syfte att å markén växande vilda bär må skyddas mot olofligt tillägnande.

Från många ägare och brukare till så väl mindre som större jordbruksfastigheter har beklagats, att lagstadgad skydd för vederbörandes rätt till å deras ägor växande lingon och andra skogsbär icke förefinnes. Särskildt lingon anses icke allenast som en nödvändighetsvara för hvarje hushåll utan har äfven blifvit en för vårt land betydande exportvara, i följd hvaraf tillgången på denna bärsort för mången egendomsägare är af ej ringa betydelse för hans ekonomi.

Att skogsbärens tillgodogörande hitintills varit en hvar öppet lämnadt lär väl utan tvifvel föranledts af hänsyn till den fattigare befolkningen, men då förhållandena numera äro betydligt förändrade samt därtill kommer, att det visserligen icke alltid är den fattigare befolkningen som bedrifver detta lönande bärplockningsarbete, synes tiden vara inne för åtgärders vidtagande i ändamål att bereda markens ägare eller brukare i främsta rummet okränkta rättighet äfven till de produkter, hvarom i denna motion är fråga, och saken är också på små ställen af afsevärd betydelse för innehafvare af så kallade egnahem, för hvilkas tillkomst statsmakterna ju äro allvarligt intresserade.

Huruvida skogsbärsskyddet bör utsträckas att omfatta hela riket eller endast dess södra och mellersta delar, är en angelägenhet, som jag icke vågar bedöma, men åtminstone i rikets södra delar torde trängande skäl

till lagstiftning föreligga. Som stöd härför tager jag mig friheten som bilaga närsluta en skrifvelse från Vittsjö småbrukareförening.

Under åberopande af hvad jag sålunda anfört, vågar jag föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhåller, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring eller tillägg till vederbörande lagrum i strafflagen, att det i nämnda lag uttalade förbud mot olofligt tillägnande af till exempel ollon och nötter jämväl må omfatta alla ute å marken växande vilda bär såsom lingon, hallon, smultron och blåbär, samt att sådan lagförändring må få tillämpning åtminstone för rikets södra och mellersta del.

Stockholm den 24 januari 1908.

T. Troedsson.

Bilaga.

Till riksdagsmannen m. m. herr Tr. Troedsson,

Bjärnum.

Vittsjö sockens kretsafdelning af Göinge-häradernas småbrukareförening har vid sammanträde den 7 i denna månad enhälligt beslutat att hos V. Göinge härads representant i Riksdagens Andra Kammare och länets inom samma härad boende representant i Riksdagens Första Kammare vördsamt anhålla, att de genom motioner i Riksdagens kamrar benäget ville verka för lagstadgadt skydd för lingon oah andra skogsbär på enskilda personers egendomar inom södra och mellersta Sverige.

Som stöd för denna vår vördsamma anhållan bedja vi få anföra följande:

Förr hade skogsbären mycket ringa värde, men under de senaste åren har detta värde särskildt beträffande lingonen alltjämt stegrats, så

att lingonskörden numera på en del mindre gårdar till och med så sydligt som i Vittsjö socken kan uppnå ett värde af 1,000 kronor eller mer och öfverstiga hela gårdens öfriga afkastning. Denna prisstegring, som beror på alltjämt ökad efterfrågan för export och ökad förbrukning inom landet, torde med all säkerhet komma att fortfara, alldenstund sådan export under de sista åren sökt sig väg äfven till utomeuropeiska länder. Men under sådana förhållanden är det rent af onaturligt, att äganderätten till en vara, som utgör en egendoms snart sagdt värderikaste afkastning, icke är skyddad af lagen, utan att det kan hända, såsom i somras skedde här i Vittsjö, att personer från ett annat län, som slagit sig ned i en lingonskog, sökte afvisa markens ägare, då han och hans folk kommo för att plocka sina bär, under påstående att de — emedan de först kommit till stället — hade företräde till lingonplockningen till och med framför markens ägare.

Annorlunda än med bärplockningsrätten förhåller det sig med jakt-rätten. *Den* är fridlyst, om ock afkastningen af densamma på ett hemman icke kan uppskattas till mer än en eller annan kronas värde.

Vittsjö i december 1907.

På kretsafdelningens vägnar:

L. J. Wahlstedt.

Olof Kulldorff.

Anders Björklund.
